

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. София, 14.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Б. ТОШЕВА
като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело
№ 20231110108284 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба от Б. Н. Д. срещу „СВ” АД, с която е предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК.

В исковата молба са изложени доводи, че на 17.11.2015 г. срещу ищеца е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № г. по описа на Софийски районен съд, като на 21.11.2016 г., въз основа на нея е издаден и изпълнителен лист, с който е осъден да заплати на кредитора „СВ” АД следните суми: 1 812,76 лв. – дължима неплатена стойност на доставена потребена вода през периода от 27.06.2013 г. до 27.08.2015 г., ведно със законната лихва за периода от 23.09.2015 г. до изплащане на вземането; сумата от 63,09 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 1812,76 лв. за периода от 28.07.2013 г. до 27.08.2015 г.; сумата от 37,52 лв. – направени по делото разноски за дължима държавна такса, както и сумата от 300 лв. — юрисконсултско възнаграждение. Твърди се, че в началото на 2017 г. по издадения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело №, по описа на ЧСИ С.Б.Х. с рег. №, район на действие СГС, по което на 15.12.2022 г. от ЧСИ С.Б.Х. е изпратено запорно съобщение, с което се налага запор върху трудовото възнаграждение на ищеца, и е изпратена и призовка за принудително изпълнение с която се уведомява Б. Н. Д., че на 20.02.2023 г. ще се извърши опис на движимо имущество в имот, собственост на трето лице, а именно А.М.Й.. Изложени са подробни доводи, че в периода от 2017 г. до 15.12.2022 г. ЧСИ С.Б.Х. не е предприемала изпълнителни действия срещу ищеца, поради което и на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, изпълнителното производство по горепосоченото дело е прекратено по силата на закона към 15.12.2022 г. Поддържа се и че сумите по издадения изпълнителен лист от 21.11.2016 г. са погасени по давност. Съобразно изложеното се иска да бъде признато за установено, че ищецът не дължи сумите, посочени в изпълнителния лист от 21.11.2016 г., издаден по ч. гр. д. № г. по описа

на Софийски районен съд, Второ Гражданско отделение, 123 състав, поради настъпила погасителна давност за принудителното им събиране. Претендира разноски.

В указания законоустановен срок по реда на чл. 131, ал. 1 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, в който е изложено становище за неоснователност на предявения иск. Изложени са доводи, че е налице процесуална активност на кредитора, с която е поддържана висящността на изпълнителния процес с регулярни искания за прилагане на нови изпълнителни способи. Акцентираща се, че в молбата за образуване на изпълнителното дело е налице възлагане на извършването на изпълнителни действия по реда на чл. 18 ЗЧСИ. Предвид изложените доводи, че вземанията не са погасени по давност, е направено искане предявените иски да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни. Направено е възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно разпоредбата на чл. 12 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК.

Разпоредбата на чл. 439 от ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Следователно, релевантните факти, обуславящи основателност на исковата претенция, са свързани с установяване по безспорен начин от ищеца на възникнал след издаването на съдебния акт юридически факт, довел до погасяване на вземането по него. В конкретната хипотеза ищецът се позовава на изтекла погасителна давност.

С определение № 31694/11.09.2023 г. / л. 39 и сл. от делото/, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК и предвид становищата на страните, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че въз основа на изпълнителен лист от 21.11.2016 г., издаден по ч. гр. д. № г. по описа на Софийски районен съд, Второ Гражданско отделение, 123 състав, в полза на „СВ” АД срещу ищеца е образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ С.Б.Х., с рег. № и район на действие Софийски градски съд. Страните не спорят, че изпълнителния лист е издаден въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 17.11.2015 г. /л. 11 от делото/.

С определението за насрочване на делото съдът е указал на ответника, че негова е доказателствената тежест да установи пълно и главно, че разполага с правото на принудително изпълнение за вземанията, за които е издаден процесния изпълнителен, включително настъпването на факти, които имат за последица прекъсване и/или спиране на погасителната давност.

С оглед разпределята доказателствена тежест, по искане на ответника, към доказателствената съвкупност по делото е приобщен заверен препис от изпълнително дело № по описа на ЧСИ С.Б.Х., с рег. № и район на действие Софийски градски съд, от материалите по което се установява следното:

Производството по делото е образувано във връзка с депозирана от ответника молба от **16.01.2017 г.** за изпълнение по процесния изпълнителен лист от 21.11.2016 г., издаден по ч.гр.д. № г. В молбата е инкорпорирано възлагане в полза на ЧСИ, на основание чл. 18 ЗЧСИ, да определя начина на изпълнение.

На 14.02.2017 г. са изпратени заповрни съобщения до няколко банки – „ПИБ” АД,

„Уникредит Булбанк” АД, „Общинска банка” АД и др. До други банки са изпращани единствено искания за справки. От част от банките са получени отговори, че длъжника не е клиент на банката.

На 16.02.2017 г. е получен отговор от „Инвест Банк” АД, че длъжникът е клиент на банката, във връзка с което е постановено разореждане от ЧСИ за нагалане на запор

На 16.08.2018 г. е изпратено запорно съобщение до „Инвестбанк” АД за наложен запор върху банкови сметки на длъжника, връчено на 21.08.2018 г.

На 22.08.2018 г. е депозитан отговор от банката, че има предходно наложени запори и няма средства за изпълнение.

На 11.01.2019 г. е депозирана молба от „СВ” АД за насрочване на опис на движими вещи, собственост на длъжника.

На 28.06.2019 г. е изпратено запорно съобщение до „Изипей” АД за наложен запор за суми по микросметка на длъжника, връчено най-късно на 05.07.2019 г.

На 28.06.2019 г. е изпратена призовка за принудително изпълнение – опис, оценка и изземване на движими вещи, собственост на длъжника, който не е намерен на адреса, поради което е залепено уведомление.

На 01.03.2021 г. е депозирана молба от вискателя „СВ” АД с искания за прилагане на изпълнителни способности – запор върху банкови сметки, налагане на възрани и извършване на описи на движими вещи /л. 129/.

На 15.12.2022 г. е изпратена призовка за принудително до длъжника във връзка с насрочен опис на движими вещи и наложен запор върху трудово възнаграждение. Запорно съобщение до установения работодател е изпратено на същата дата и е връчено на 03.01.2023 г. / л.147/.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми поради наличие на новонастъпили обстоятелства след влизане в сила на заповедта за изпълнение чрез погасяване на вземането поради изтекла погасителна давност, т.е. спорен между страните по делото е въпросът **изтекла ли е предвидената погасителна давност за процесните вземания** към датата на депозиране на исковата молба – 16.02.2023 г.

По аргумент от чл. 17, ал. 2 ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Доколкото издадената заповед има всички последици на съдебно решение – установително действие и преклудирание на обхванатите от обективните и предели факти, стабилитет и изпълнителна сила – то спрямо същата не може да се отрече приложимостта на общата петгодишна погасителна давност като вида и характера на конкретното вземане е без значение. При осъществяването на принудително изпълнение въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, изпълняемото право е облечено в изпълнителна сила, която възниква в момента на изтичане на срока за възражение по чл. 414, ал. 2 ГПК, в който случай съдът служебно издава изпълнителен лист. С влизането в сила на заповедта за изпълнение – чл. 416 ГПК, се получава ефект, аналогичен на силата на пресъдено нещо и длъжникът не може да релевира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с което се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземането – арг. и от чл. 371 ГПК, поради което и намира приложение разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога пет години /а не три години, както счита ищецът/. Неподаването на възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК може да се приравни по правни последици на признание на вземането от длъжника по чл. 116, б. "а" ЗЗД – целта на регламентираното в действащия ГПК заповедно производство е да се установи дали претендираното вземане е спорно, а

признанието на дълга може да бъде изразено и с конклюдентни действия, доколкото същите манифестират в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди съществуването на конкретен дълг към кредитора /в този смисъл: решение № 100 от 20.06.2011 г. на ВКС по т. д. № 194/2010 г., II т. о., ТК, решение № 131 от 23.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5140/2015 г., IV г. о., ГК. и др./.

В конкретния случай влизането в сила на заповедта не се оспорва от ищеца, нито се твърди, че същият е упражнил правото си на възражение по чл. 414 ГПК /или 423 ГПК/. Липсват данни за датата, на която същата е влязла в сила, поради което съдът приема, че релевантната дата е 04.12.2015 г., която дата е най-ранната възможна за влизане в сила на заповедта за изпълнение, предвид датата на изпращането ѝ на длъжника – 19.11.2015 г., и указания в нея законоустановен двуседмичен срок за депозиране на възражение.

Съгласно разясненията, дадени в т. 10 от тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС, давността се прекъсва с образуването на изпълнителното дело, на основание чл.116, б.,в” 3ЗД, както и многократно с предприемане на всеки отделен изпълнителен способ независимо дали изпълнителното действие е предприето по молба на вискателя или служебно по инициатива на съдебния изпълнител. Наред с това, в рамките на изпълнителното производство давността не спира да тече, тъй като вискателят има възможност да избере да действа или не, като изрично е отменено разрешението дадено с ППВС 3/1980г. в обратен смисъл. Поради тази причина и в случай на негово бездействие, което състояние е продължило повече от две години изпълнителното производство следва да се счита прекратено по право, без да има правно значение обстоятелството дали съдебният изпълнител ще се произнесе с нарочно постановление за това или не. Прието е и че искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение.

В конкретния случай молбата за образуване на изпълнително дело за събиране на вземанията по издадения изпълнителен лист е депозирана на 16.01.2017 г. /л. 50 от делото/, т.е. преди изтичане на петгодишния давностен срок, ответникът е поискал образуване на изпълнително дело, въз основа на процесния изпълнителен лист и е възложил на съдебния изпълнител, на основание чл. 18 ЗСЧИ, определянето на начин на изпълнението.

От доказателствата по делото се установява, че в периода от датата на образуване на изпълнителното дело – 16.01.2017 г., до датата на депозиране на исковата молба, са извършвани множество изпълнителни действия, **като изпълнителната давност е прекъсната многократно**, включително и не се установява да е настъпила т.н. „перемпция” – делото да е прекратено поради бездействие на вискателя.

На първо място давността е прекъсната на 16.01.2017 г. с депозираната молба за образуване на изпълнително дело, на следващо място е прекъсната във връзка с връчени заповорни съобщения на „ПИБ” и на „Уникредит Булбанк” АД на 16.02.2017 г. /л. 62 и л. 68/, както и във връзка с връчено заповорно съобщение на 21.08.2018 г. на „Инвестбанк” АД /л. 107/, във връзка с което е получен отговор на 22.08.2018 г. /л. 108/. Погасителната давност за процесните вземания е прекъсната и с депозираната молба от вискателя от 11.01.2019 г. /л. 113/ с посочване на изпълнителен способ – опис на движими вещи, включително и с наложения заповор върху вземания на длъжника в „Изипей” АД, заповорното съобщение за който е връчено най-късно на 05.07.2019 г. /л. 124/, както и с депозираната молба от вискателя от 01.03.2021 г. с

посочване на нови изпълнителни способности – запори на банкови сметки и трудово възнаграждение и други. Прекъсване на погасителната давност е осъществено и посредством наложен запор върху трудово възнаграждение на длъжника в началото на 2023 г. и чрез депозираната молба от вискателя от 16.02.2023 г. с посочване на нови изпълнителни способности.

При анализ на датите на депозираните молби от вискателя с посочване на изпълнителни действия, включително на осъществените такива – наложени запори върху вземания по банкови сметки и трудово възнаграждение и насрочен опис на движими вещи, се установява, че към датата на депозиране на исковата молба вземанията по процесния изпълнителен лист от 21.11.2016 г. не са погасени по давност, дори да се приеме, че приложимата такава е тригодишна, каквото становище се поддържа от ищеца, но не намира опора в преобладаващата съдебна практика и не се споделя от настоящия съдебен състав.

В обобщение, предвид изложеното, предявеният от ищеца установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, ответникът има право на разноски, като претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен, предявения от Б. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: село, срещу „СВ” АД, с ЕИК, със седалище в град София и адрес на управление: Бизнес Център Интерпред, отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено, че Б. Н. Д., не дължи на „СВ” АД следните суми: 1 812,76 лв. – дължима неплатена стойност на доставена потребена вода през периода от 27.06.2013 г. до 27.08.2015 г., ведно със законна лихва за периода от 23.09.2015 г. до изплащане на вземането; сумата от 63,09 лв. – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 1812,76 лв. за периода от 28.07.2013 г. до 27.08.2015 г., сумата от 37,52 лв. – направени по делото разноски за дължима държавна такса, както и сумата от 300 лв. — юрисконсултско възнаграждение, за които е издаден изпълнителен лист от **21.11.2016 г.** по гр. д. № г. по описа на Софийски районен съд, Гражданско отделение, 123 състав, и срещу ищеца е образувано изпълнително дело № по описа на ЧСИ С.Б.Х., с рег. № 863, поради изтекла погасителна давност.

ОСЪЖДА Б. Н. Д., ЕГН *****, с адрес: село, да заплати на „СВ” АД, с ЕИК, със седалище в град София и адрес на управление: Бизнес Център Интерпред, на основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 ГПК, сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от същото на известните по делото съдебни адреси на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____